

In dankbare herinnering aan
Gerrit Jan Droste
echtgenoot van Leni ten Berge

Gerrit werd geboren op 9 maart 1930 in Tubbergen en overleed op 8 januari 1998 in Almelo. Wij hebben afscheid van hem genomen op 12 januari tijdens de viering van de Uitvaart in de R.K. Pauluskerk te Almelo en de daaropvolgende plechtigheid in het crematorium 'Twente'.

Gerrit, mijn man, onze pa en opa was een man met een groot hart en een groot gevoel voor humor en rechtvaardigheid. Met zijn liefde was hij volop aanwezig in zijn gezin, zoals hij ook altijd met hart en ziel betrokken was geweest bij zijn slagersvak.

Als kind rolde hij bijna vanzelf in het bedrijf van zijn vader, de exportslachterij Droste en zonen. Door zijn bijzondere band met zijn vader wist hij zich al gauw uitgedaagd bergen te verzetten.

Op 29 januari 1959 trouwde hij met Leni. Ondanks zijn tomeloze inzet, moest hij toch een stapje terug doen. Zij gingen samen naar Venlo. Na drie jaar keerde hij weer terug in zijn vak en ging met zijn broer werken in zijn vaders bedrijf, inmiddels omgedoopt tot Drostimex. Hij had een goede band met het personeel. Hij was één met hen en had hun vertrouwen. Bedrijfsreorganisaties die volgden, kon hij maar moeilijk accepteren. Hij moest met lede ogen toezien dat het steeds minder het bedrijf van zijn vader was.

Hij leek beresterk, maar de conditie van zijn lichaam noodzaakte hem geleidelijk aan terug te treden uit

het arbeidsproces. Hij was nog geen veertig jaar en kon dat maar moeilijk verdragen. Bovendien ondervond hij daarbij weinig begrip van buitenaf.

Thuis, eerst in de Anjellerstraat en later in de Lisztstraat, was hij een echte vader voor zijn kinderen. Hij kon geweldig met ze stoeien en plezier met ze beleven. Ook discussies ging hij niet uit de weg. Je kon goed met hem praten. Hij was daarbij eerlijk en recht door zee. Het was zijn grote zorg dat hij zijn kinderen goed terecht zag komen. En hij zag het met belangstelling en vreugde gebeuren. Ook als opa was hij gek op zijn kleinkinderen, de vijf 'Drosteköpkes'.

Gerrit heeft met zijn vrouw Leni ontzaglijk veel liefde maar ook heel wat zorgen gedeeld. Zij werden samen vaak ondergedompeld in grote tegenslagen. En toch kregen de teleurstellingen hen niet klein, integendeel. Toen hij uiteindelijk dodelijk ziek werd, wist hij als geen ander andere patiënten in het ziekenhuis geweldig op te beuren. Met betrekking tot zijn eigen situatie zei hij: 'Je moet het maar nemen zoals het komt'. En hij nam het op een wijze, die zijn omgeving vol verbazing en bewondering deed staan. Na een slopend ziekbed heeft hij zich gewonnen gegeven. Wij vertrouwen dat hij zich nu mag koesteren in het licht van Gods aanschijn.

Wij danken U hartelijk voor de vele bliken van medeleven tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn lieve man, onze lieve pa en opa.

Leni Droste-ten Berge
Kinderen en kleinkinderen